

ตลาดสุขใจ.....ไม่ได้มีแต่อาหารปลอดภัย

๒. ปีเนเดือนที่ 7 ของการเปิดตลาดสุขใจให้ผู้บริโภค

นักท่องเที่ยวได้หาซื้อสินค้าอาหารปลอดภัย ถึงวันนี้ตลาดสุขใจเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น มีนักท่องเที่ยวมาเที่ยวชมเฉลี่ยวันละ 600-700 คนเป็นอย่างต่ำ มีผู้มาเที่ยวชมทุกเพศทุกวัย เป็นภาพที่อบอุ่นที่สมาชิกในครอบครัวได้ทำร่วมกันในวันหยุด จะเห็นคุณพ่อคุณแม่ อุ้มลูกจูงหลาน มาเดินซื้อผัก

ตามประสาเด็กอยากรู้อยากเห็นหรือไม่เข้าใจอะไรก็จะถามคุณพ่อคุณแม่ เห็นผักแปลกๆ ก็จะถามนั่นใบอะไร นั่นต้นอะไร นั่นลูกอะไร เอาไว้ทำอะไร ถ้าคุณพ่อคุณแม่รู้จักก็จะอธิบายอย่างภาคภูมิใจ แต่ถ้าไม่รู้ก็ต้องขอความช่วยเหลือจากพ่อค้าแม่ค้า ซึ่งก็ไม่ทำให้ผิดหวัง บ้างก็ว่าปลูกมาเองกับมือ บรรยายสรรพคุณตลอดจนขั้นตอนในการทำเป็นอาหารหรือกับข้าวได้เป็นอย่างดี

๓. ป้าวันทา เป็นแม่ค้าขายผักอีกคนหนึ่ง จากการที่ได้ฟัง

จากน้ำเสียงสำเนียงแล้วคนนครปฐมแน่นอนทีเดียว ป้าเป็นคนบ้านคลองใหม่ อ.สามพราน สินค้าของป้าวันทาจะมีหลากหลายแทบจะไม่ซ้ำกันในแต่ละสัปดาห์ เป็นผักพื้นบ้านที่ปลูกเองผลิตเปลี่ยนเอามาขายตามรอบฤดู ไม่ว่าจะเป็นตำลึง ย่านาง แกเคยบอกผม บางทีก็เก็บมาจากไร่เพื่อน หรือเพื่อนบ้านก็ฝากมา

ผักที่วางขายส่วนใหญ่ ราคาไม่เกิน 10 บาท เมื่อต้นเดือนป้าวันทายังแบ่งให้ผมชิมขนุนที่มีรสชาติหอมหวานมาในครั้งนี้ป้าวันทาเอาผักบัวมาแบ่งให้ผมกิน แถมแถมยังอธิบายสรรพคุณของเม็ดบัวให้ผมฟังชะยาว ด้านอนุมูลอิสระ กินแล้วจะเย็น ทำให้ผมนึกถึงบัวหิมะขึ้นมาทันทีดับพิษร้อนได้ด้วยเหอเนี่ย ป้าแกว่าก็มันเป็นผักบัว (อาบน้ำ) ไ้หย่า!! มุขผู้สูงวัย มาคราวหน้าผมจะหาหมูไปเอาคืน

๔. มาฟังเสียงจากฝั่งผู้บริโภคกันบ้างเผอิญผมได้สนทนา

กับน้องคนหนึ่ง เธอมากับเพื่อนๆ น้องเปียร์เป็นคนกรุงเทพฯ มาทำธุระให้คุณแม่ที่สามพราน เผอิญเห็นป้ายประชาสัมพันธ์ตลาดสุขใจขนาดใหญ่ข้างทาง ก็เลยแวะเข้ามาดู ปกติน้องเปียร์เป็นคนไม่ชอบกินผัก วันนี้เดินดูรอบๆ เห็นผักแปลกๆ ที่ไม่เคยรู้จักหลายชนิด ก็เลยถามคนขาย ซึ่งพ่อค้าแม่ค้าก็จะบรรยาย

สรรพคุณสินค้า ประโยชน์คุณค่าของผักแต่ละชนิด จนน้องเปียร์ซ้กจะสนใจอยากกินผักขึ้นมาบ้าง

นอกจากนี้ยังได้สนทนากับพี่วิชัย พี่แกเป็นทั้งนักวิจัยและเปรียบเสมือนผู้จัดการทั่วไปของตลาดสุขใจ ทุกวันเปิดการของตลาดจะเห็นพี่วิชัยใส่เสื้อหม้อห้อม ผ้าขาวม้าคาดเอว สะพายย่าม เดินไปเดินมาในตลาด ดูแลความเรียบร้อย วันนี้พี่วิชัยภูมิใจที่ตลาดสุขใจเป็นที่รู้จักมากขึ้น มีทั้งนักท่องเที่ยวชาวจร และที่สำคัญเห็นจะเป็นชาว อ.สามพราน ทั้งพ่อบ้านแม่บ้านมาจับจ่ายซื้อของเป็นลูกค้าประจำ เรียกว่ามาตลาดสุขใจ คิดเมนูอาหารกลับไปทำที่บ้านได้หลายเมนู ลองนึกภาพดูซื้อปลาทุสดร้านศูนย์บางแก้วร่วมใจ จ.สมุทรสงคราม เดินถัดไปซื้อเครื่องเครื่องต้มยำ หัวหอมตะไคร้ ใบมะกรูด ข่า แฉมมีเห็ดสดๆ ที่รู้จักกันร้านป่าบัตติ กลุ่มพัฒนา ยั่งยืนเห็ดสด ผักสวนครัว หรือจะเปลี่ยนเป็นฉู่ฉี่ปลาทุ ก็เดินเลยไปร้านบ้านข้าวซื้อพริกแกงแม่เกตุและข้าวหอมมะลิเกิดบุญกลับไปหุงที่บ้าน

กิจกรรมภายในตลาดสุขใจในตอนนี้นอกจากจะเป็นการจับจ่ายซื้อของแล้วผมสังเกตว่ายังมีอีกแง่มุมที่น่าสนใจ สังเกตว่าในระยะหลังพ่อค้าแม่ค้าในตลาดสุขใจ จะนำลูกหลานคนในครอบครัวมาช่วยขายของ ร้านจำหน่ายสินค้า OTOP ต.คลองใหม่ที่ขายดอกไม้ประดิษฐ์ มีหนูน้อย 2 คนพี่น้องคอยขายโดยมีป้าวันทาร้านข้างๆ ช่วยสอน ช่วยอธิบายการเป็นพ่อค้าแม่ค้า ถึงแม่แกจะดูไปหน่อย แต่ก็เป็นการปลูกฝังที่ดี กล้าพูด กล้าอธิบาย ดูว่าพ่อค้าแม่ค้าอ่อนวัยทั้ง 2 จะเป็นพ่อค้าแม่ค้าที่มีประสบการณ์การขายที่ดีกว่าเมื่อเทียบกับเด็กในวัยเดียวกัน ดีกว่าอยู่บ้านเล่นเกมอินเทอร์เน็ตไปวันๆ

ในวันนี้พี่วิชัยบอกผมว่าจะมีการจับฉลากชิงโชคบัตรสะสมแต้มตลาดสุขใจมีกติกาง่ายๆ เมื่อซื้อสินค้าภายในตลาดสุขใจครบ 50 บาทจะได้รับแต้มสะสม 1 ดวง เมื่อสะสมครบ 10 ดวง ให้เขียนชื่อที่อยู่ใส่กล่องรับที่ด้านหน้าตลาด ซึ่งจะมีการจับรางวัลทุก 3 เดือน ในวันนี้ได้รับเกียรติจากคุณสนธิ ธรรมปรีชาพันธ์ เป็นผู้จับสลากผู้โชคดี โดยมีพ่อค้าแม่ค้าและนักท่องเที่ยวเป็นสักขีพยาน ซึ่งใช้เวลาจับนานมากๆ เพราะมีผู้ส่งสลากมาชิงโชคเป็นจำนวนมาก แต่สะสมแต้มไม่ครบ 10 ดวง ถือว่าผิดกติกา สำหรับผู้โชคดีได้รับรางวัลจากโรงแรมโรสการ์เด็นทั้ง 3 ท่าน คือ แอน แอน แอน !!

รางวัลที่ 1 ห้องพักริมสวน 1 ห้องพร้อมอาหารเช้าสำหรับ 2 ท่าน (เหมาะกับคู่รักหรือสามีภรรยาที่แต่งงานใหม่ๆ) ได้แก่ คุณรัตนา แซ่กัง จาก จ.สมุทรสาคร

รางวัลที่ 2 ตกเป็นของคุณศศิวิมล บุญยพุทธิ ชาว อ. สามพราน รับบัตรรับประทานอาหารบุฟเฟต์ และร่วมกิจกรรมวิถีไทย หรือชมการแสดงศิลปวัฒนธรรมไทย สำหรับ 2 ท่าน

รางวัลที่ 3 คือบัตรร่วมกิจกรรมวิถีไทย หรือชมการแสดงศิลปวัฒนธรรมไทย สำหรับ 2 ท่าน ตกเป็นของคุณมนัส สุขสมัย ชาวสวนสามพราน นครปฐม

โดยนักวิจัยจะได้ติดต่อทั้ง 3 ท่านรับบัตรกำนัลทั้ง 3 รางวัล ยังไม่พอ ยังมีของสมนาคุณแจกอีก นักวิจัยยังได้จัดทำโบว์ชิวแผ่นพับประชาสัมพันธ์ตลาดสุขใจ นำโบว์ชิวมาตลาดสุขใจแลกเปลี่ยนกับนมสมุนไพร 1 แก้วที่ฟรีชัช

แต่ที่อินทเรน อิตเป็นแฟร์ชั้นในตลาดสุขใจตอนนี้ต้องนี้เลย ตะกร้าจ่ายตลาด นักท่องเที่ยวหรือพ่อบ้านแม่บ้านทั้งหลาย ถือตะกร้ากันดูเป็นภาพที่น่ารัก ซึ่งเป็นอีกโครงการหนึ่งที่นักวิจัยได้ร่วมกันคิดขึ้นมาโดยมีแนวคิดที่จะช่วยกันรณรงค์การลดใช้ถุงพลาสติก โดยจัดตะกร้าจ่ายตลาดไว้ให้ เมื่อใช้เสร็จแล้วก็นำกลับมาไว้ที่เดิม ซึ่งผมเห็นแล้วอดยิ้มในใจไม่ได้ หากเป็นรถเข็นในห้างสรรพสินค้าใหญ่ๆ เมื่อใช้เสร็จแล้วมันจะถูกทิ้งขว้างอยู่ตามลานจอดรถ

เวลากี่ล่วงเลยมาถึงเวลาเย็น หันไปเห็นข้าง 3-4 เชือก เดินมาที่ตลาดประชาสัมพันธ์คนหล่อหรือคนสวยผมไม่แน่ใจ เหมือนจะรู้หน้าที่ ธิบประกาศออกเสียงทันที “ นักท่องเที่ยวท่านใดสนใจซื้อผลไม้ กล้วย อ้อยมะพร้าว เลี้ยงช้าง ตอนนี้ข้างจะกลับบ้านแล้วนะฮะ ”

นาที่ทองของพ่อค้าแม่ค้ามาแล้วครับ ไม่นาน กล้วยหมด อ้อยหมด อะไรก็หมด ขายดีมาก!! ช้างทำรายได้ให้กับพ่อค้าแม่ค้าจริงๆ ถ้าไม่ขายตอนนี้เอากลับบ้านก็หนักกรด เท่านั้นยังไม่พอข้างมีประโยชน์มหาศาลจริงๆ ครับ ร้านขายข้าวโพดปิ้ง มีทั้งซั้งทั้งเปลือกข้าวโพดเหลือ โยนให้ความข้าง ให้ข้างเอากลับไปกินที่บ้าน มีเสียงแซวสำเนียงนครปฐมมาแว่วๆ “ข้างข้ามถนนกลับบ้านมันขึ้นสะพานลอยป่าว?” แหม่ !! คนนครปฐมนิ

เอาไว้ครั้งหน้าไปตลาดสุขใจ จะหาอะไรมาเล่าให้ฟังใหม่ นะครับ กลับไปหัดขึ้นสะพานลอยก่อน เดี่ยวจะอายุข้างสวนสามพรานมัน

